

הת (חיפה) 19724-09-22 - יחידת תביעות להב 433 משרדי ממשלה נ' פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ חברות 2. אברהם אטיאס 3. יוגב עמר

ה"ת (חיפה) 19724-09-22 - יחידת תביעות להב 433 משרדי ממשלה נ' פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ חברות
2. אברהם אטיאס 3. יוגב עמר ואח'שולם חיפה
ה"ת (חיפה) 19724-09-22
יחידת תביעות להב 433 משרדי ממשלה

נ ג ד

1. פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ חברות 2. אברהם אטיאס 3. יוגב עמר
בית משפט השלום בחיפה
[05.02.2025]
כבוד השופט בוריס שרמן
החלטה

לפניי שלוש בקשות להארכת תוקף תפיסת מוצגים שהדיון בהן אוחד.

1. בהחלטה מיום 11/8/24 עמדתי בהרחבה על נתוני הרקע לבקשה. בקליפת אגוז, על פי החשד משיבה 1 [להלן: "המשיבה"], שהינה בבעלות משיבים 2 ו-3, עומדת במרכז פרשייה רחבת היקף בה נחשד סגן ראש עיריית קרית ביאליק יוסי אזריאל [להלן: "אזריאל"] בעבירות של שחיתות ציבורית. נטען, כי המשיבה שימשה צינור להעברת כספי השוחד שקיבל אזריאל מקבלנים בתחום הבנייה עבור קידום ענייניהם. החשודים, ביניהם משיבים 2-3, נעצרו בתום חקירה סמויה ביום 22/3/22 ובהמשך שוחררו בתנאים מגבילים. במהלך מעצרו נתפסו מחשבים, טלפונים ניידים, מסמכים ורכוש הכולל כספים, פוליסות ביטוח וזכויות במקרקעין. המבקשת מייחסת למשיבים 2-3 שותפות לביצוע עבירות שוחד, הלבנת הון, עבירות מס, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועבירות נוספות.

2. מאז תפיסת הרכוש הוגשו ע"י המבקשת מספר בקשות להארכת תוקף החזקת התפוסים וניתנו מספר החלטות ע"י מותבים שונים בבית משפט זה ובבית המשפט המחוזי, לפיהן שוחררו חלק מהתפוסים לידי המשיבים. כאמור, ההחלטה האחרונה כרונולוגית ניתנה על ידי ביום 11/8/24. בהחלטה זו קבעתי כי נקודת המוצא לבחינה של הארכת תוקף התפוסים הינה החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בע"מ 47582-01-24 מיום 12/2/24 (כב' השופט מאזן דאוד, להלן: "החלטה מיום 12/2/24").

על יסוד קביעותיו של בית המשפט המחוזי באותה החלטה ולאחר עיון בדוח הסודי ובקלסר החומרים שהוגש ע"י המבקשת, מצאתי כי קיימת תשתית ראיתית מוצקה המקימה חשד סביר לביצוע המעשים המיוחסים למשיבים. בנוסף, נמצא כי קיים פוטנציאל לחילוט נוכח עוצמת החשד הסביר והיקף העבירות. יצוין כי לא מצאתי להכריע בשאלה האם כלל הכנסותיה של משיבה 1 צמחו מהקשר הפלילי, שכן שווי התפוסים נמוך משמעותית משווי ההכנסות שצמחו למשיבה 1 מהעסקאות בהן מעורבותו של אזריאל הוכחה בראיות מוצקות.

- לאור זאת, קבעתי כי המשך החזקת התפוסים בידי המבקשת מהווה פגיעה מידתית במשיבים בנסיבות העניין, והוריתי על הארכת תוקף תפיסת המוצגים ב-180 ימים נוספים.
3. לטענת ב"כ המבקשת בעיקרי הטעון בכתב והדיון, עסקינן בתיק חקירה רחב היקף, בו המשיבים הינם מהחשודים המרכזיים. בתיק נחקרו למעלה מ-30 חשודים שונים ו-160 עדים, בוצעו כ-400 חקירות ונאספו כ-100 ארגזי חומר חקירה. הופניתי להחלטות קודמות של בית משפט זה ושל בית המשפט המחוזי, בהן נמצא כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה המקימה חשד סביר ברמה הנדרשת. נטען, כי מתחילת החקירה הגלויה שוחררו למשיבים למעלה ממחצית מהכספים שנתפסו, ובמועד זה הכספים שנותרו תפוסים מהווים סכום נמוך בהשוואה להיקף העבירה, אשר לטענת המבקשת עומד על למעלה מ-24 מיליון ₪. עוד צוין, כי ביום 8/1/24 הועבר התיק לפרקליטות לאחר שהחקירה הסתיימה, וביום 13/10/24 הומצאה ליחידה החוקרת רשימת השלמות חקירה, ומאז בוצעו מרבית ההשלמות. הודגש כי לצורך קבלת החלטה מנומקת נדרש ללמוד את כלל החומרים, הן אלו הקשורים במישורין למשיבים והן אלו הנוגעים לחשודים אחרים. לענין הימשכות ההליכים, הפנו ב"כ המבקשת להנחיות התביעה הנוגעות למשך הזמן המוקצה לטיפול בתיקים עד להגשת כתב אישום. בהקשר זה צוין כי על פי הנחיות אלה עומד לפרקליטות פרק זמן של 24 חודשים לצורך הגשת כתב אישום, כאשר נכון להיום חלפה רק כשנה מתוך תקופה זו. בנוסף, נטען כי למשיבים לא נגרם נזק כלכלי מהמשך החזקת התפוסים בידי המבקשת.
4. ב"כ המשיבים סבורים כי החלטת בית המשפט בנוגע להיקף הרווחים שצמחו למשיבה בשל הקשר הפלילי, אשר הוערך בסכום של 24 מיליון ₪, נגועה בטעות עובדתית. לשיטתם, אין כל ראיה התומכת בקביעה זו, והסכום המדובר מתייחס לכלל הכנסות המשיבה לרבות אלה שנבעו מפעילות עסקית לגיטימית. בהקשר זה הפנו ב"כ המשיבים לפסק דין בע"פ 7309/17, 6532 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים (להלן: "פרשת חסדי דוד") וטענו כי לא ניתן במסגרת צו חילוט זמני לחלט את הכספים "הכשרים" ששימשו לביצוע עבירת הלבנת הון, אלא אך ורק את הכספים שהתקבלו מביצוע עבירת המקור. לטענתם, מדובר בסכום הנמוך משמעותית משווי הנכסים שנתפסו. עוד נטען כי יש להורות על שחרור הכספים המזומנים שכן אין הצדקה להמשך החזקתם נוכח שווי הנכסים האחרים שנתפסו, בפרט נכסי הנדל"ן. באשר לחלוף הזמן, נטען כי החקירה התנהלה בקצב איטי, וכי אין בהנחיות התביעה כדי ללמד על נקודת האיזון הנכונה בנוגע להחזקת התפוסים וחילוטם. נטען כי המשך החזקת התפוסים מסב למשיבים נזק רב וכי נוכח עוצמת הראיות הנמוכה יש למנות רו"ח ושמאי לצורך הערכת היקף עבירת המקור ושווי הנכסים התפוסים. דיון והכרעה
5. לאחר עיון בדוח הסודי ובקלסר המוצגים ושקילת טיעוני הצדדים מצאתי לקבל את הבקשה בחלקה, כפי שיפורט להלן.

6. כידוע, סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 מסמך שוטר לתפוס חפצים אם "יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה". שילוב הוראה זו עם הוראת סעיף 39 לפקודה (המעניק לבית המשפט סמכות חילוט לצד כל עונש אחר שיטיל על הנאשם) מלמד כי אחת מתכליות התפיסה היא לצורך חילוט עתידי - אם בחפץ נעברה עבירה, או שהחפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או שימש אמצעי לביצועה.
7. בבש"פ 1093/20 משה בדש ואח' נ' מדינת ישראל עמד בית המשפט העליון על אופן בחינתן של בקשות להארכת תוקף החזקת תפוסים לצורך חילוט עתידי:
- "בבקשה לחילוט זמני של רכוש בגין חשד לעבירת הלבנת הון על בית המשפט לבחון בשלב ראשון את דבר קיומן של ראיות לכאורה מספיקות, ובשלב שני אם הן מקימות סיכוי סביר לכך שהחשוד יורשע בעבירות המיוחסות לו ולכך שיהיה ניתן לחלט את רכושו ("פוטנציאל חילוט") (ע"פ 5140/13 מדינת ישראל נ' אוסקר, פסקה 9 (29.8.2013)). החילוט בסוף ההליך ייקבע לפי "שווי העבירות", ובהתאם לכך יש לחשב את הערך המרבי של הרכוש הנתון לחילוט זמני. בשלב השלישי יש לבחון אם החילוט המבוקש מידתי, למשל על דרך של בחינת חלופות לו (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (11.8.2019)).
- כאמור, בשלב של קביעת "פוטנציאל החילוט" מתבררת סוגיית הסיכוי הסביר להרשעה ולחילוט בתום ההליך הפלילי. כחלק מההליך, בית המשפט בוחן את הראיות ומעריך את יכולתן (כפי שהיא נחזית לכאורה בשלב זה) להוביל להרשעה, וכן את "שווי העבירות" שעולות מהן (ראו למשל ע"פ 6352/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים, פסקאות 30-36 (8.4.2018) (להלן: עניין חסדי דוד)). בחינה זו נערכת בהיבט תוכן הראיות בלבד, ולשיקולים בדבר קצב איסוף הראיות אין ככלל השפעה עליה.
- אזכיר כי, כפי שכבר נפסק, קביעת "שווי העבירות" אינה סוף פסוק, ועל בית המשפט לבחון שיקולים נוספים בהחליטו איזה רכוש לחלט. בין היתר, ניתן לשקול גם את דיות הראיות - אולם לא לשם חישוב "שווי העבירות", אלא כדי להכריע מה ראוי לחלט מתוך הרכוש המגיע כדי שווי זה:
- "במסגרת ההחלטה בדבר מתן צו זמני יש משמעות לעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת נגד הנאשם, במובן זה שתתקיים 'מקבילית כוחות' בין עוצמת הראיות לבין היקף הרכוש שייפס. ככל שהתשתית הראייתית נגד הנאשם דלה יותר, וככל שהמקרה מעלה שאלות פרשניות המפחיתות מן הסיכוי שהנאשם יורשע בסופו של הליך, כך תפחת הנכונות להורות על תפיסתו של מלוא פוטנציאל החילוט - ולהיפך" (עניין חסדי דוד, בפסקה 37).
- כך, יש לשקול גם את מידתיות החילוט, כפי שנקבע בע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל (11.8.2019), אשר בתי המשפט קמא והמבקש אזכרו.
8. לעניין קיומה של התשתית הראייתית המצדיקה היעדרות לבקשה, אין לי אלא לחזור על קביעתי בהחלטה מיום 11/8/24, בה קבעתי כאמור כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה המקימה חשד סביר לביצוע המעשים המיוחסים למשיבים. לצורך קביעה זו התבססתי, בין היתר, גם על קביעותיו של בית המשפט המחוזי הן בהחלטה מיום 12/2/24 והן בהחלטה מוקדמת יותר שניתנה ביום 5/12/23 ע"כ' השופט הבכיר אמיר טובי בע"פ 65972, 65958, 65979-11-23.
- בהקשר זה, אעיר כי גם החלטת בית המשפט המחוזי וגם החלטתי ניתנו לאחר סיום החקירה והעברת התיק לפרקליטות. במילים אחרות, בית המשפט המחוזי היה חשוף למלוא החומרים והנתונים הרלבנטיים לצורך קבלת ההחלטה. סברתי, וסבורני גם היום, כי קביעותיו מחייבות אותי במסגרת החלטה זו, ואיני רשאי לסטות מהן אלא אם יימצאו טעמים טובים לעיון חוזר. על מנת לבדוק את העניין, עיינתי בדוח הסודי בש/1 ובתקציר פעולות החקירה שבוצעו מאז סיום החקירה ומצאתי כי לא חל שינוי בתשתית הראיות המצדיק עיון מחדש בקביעה זו.
9. לעניין פוטנציאל החילוט, בעניין חסדי דוד נקבע (פסקה 37):
- "...במסגרת ההחלטה בדבר מתן צו זמני יש משמעות לעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת נגד הנאשם, במובן זה שתתקיים 'מקבילית כוחות' בין עוצמת הראיות לבין היקף הרכוש שייפס. ככל שהתשתית הראייתית נגד הנאשם דלה יותר, וככל שהמקרה מעלה שאלות פרשניות המפחיתות מן הסיכוי שהנאשם יורשע בסופו של הליך, כך תפחת הנכונות להורות על תפיסתו של מלוא פוטנציאל החילוט - ולהיפך".
- כאמור, החשד הסביר נגד המשיבים הינו עוצמתי למדי. אלא שטענתם העיקרית של ב"כ המשיבים היא שלצורך קביעת פוטנציאל החילוט על בית המשפט לקבוע את שוויים המדויק של הכספים שנבעו מעבירת המקור. בהקשר זה נטען כאמור כי קביעת בית המשפט בעניין חסדי דוד היא שאין מקום להטיל חילוט על כספים שנעשה בהם שימוש לביצוע עבירת הלבנת הון בלבד. עוד הוצע כי לצורך קביעת שווי הנכסים התפוסים בית המשפט יעזר במומחים.

10. אזכיר את הנסיבות המיוחדות של עניין חסדי דוד. בפרשה זו, בדומה לנטען בעניינו, עמדו במרכז המחלוקת טענות הנוגעות לערוב בין "הכספים הכשרים" שהתקבלו כתרומות לבין הכספים שמקורם בעבירות המקור. עם זאת, יש להדגיש כי בניגוד לעניינו, היקף הכספים הכשרים היה גבוה פי 12 מהיקף כספי המרמה. בעת בחינת פוטנציאל החילוט ומידתיות הצו הזמני העיר בית המשפט העליון כי "ככלל בתי המשפט אינם נוהגים להורות על חילוט כספים כשרים ששימשו לביצוע עבירות של הלבנת הון - וזאת להבדיל מכספי עבירות המקור, או רווחים שצמחו כתוצאה מביצוע העבירה" (פסקה 39). אין מדובר בקביעה קטגורית, כפי שהוצג ע"י ב"כ המשיבים. נהפוך הוא, בית המשפט העליון קבע ברחל בתך הקטנה כי "הכספים הכשרים שלתוכם עורבבו כספי המרמה מהווים לכאורה "רכוש ששימש לביצוע העבירה" או "איפשר את ביצועה" - ומכאן שבמקרה של הרשעה ניתן וייתכן שאף צריך יהיה להורות על חילוטם" (פסקה 38). יתרה מכך, התוצאה הסופית של ההחלטה, אשר כללה מתן צו חילוט זמני על הנכסים בשווי של כמעט פי 5 מסכום עבירות המקור, מתוכם כמעט מחצית במזומן - האמצעי הפוגעני ביותר מבחינת הפגיעה במשיבה - מלמדת כי בית המשפט העליון העריך את פוטנציאל החילוט, גם ביחס לכספים "הכשרים", כבלתי מבוטל. הבדל מהותי נוסף בין עניין חסדי דוד לבין עניין של המשיבות נעוץ בשלב בו מצוי ההליך. בעוד שבעניין חסדי דוד הוגש נגד המשיבה כתב אישום שכלל פירוט מדויק של כספי עבירת המקור המיוחסים לה, אנו מצויים במעין תקופת ביניים, בה החקירה הושלמה או כמעט הושלמה, אך טרם התקבלה החלטה סופית באשר להגשת כתב אישום נגד המשיבים או חלקם, בכפוף לשימוע.

11. במצב דברים זה שאלתי את עצמי האם יהא זה נכון וראוי להידרש לטענות המשיבים - הנטענות בעלמא, שכן המשיבים לא נחשפו לחומרי חקירה - ולנסות לקבוע את הסכומים המדויקים שנבעו למשיבים מביצוע עבירות המקור. תשובתי שלילית, ממספר נימוקים.

ראשית, בעניינו טרם הוגש כתב אישום נגד המשיבים. בשלב זה בית המשפט אינו בוחן את קיומן של "ראיות לכאורה" להוכחת המיוחס למשיבים, אלא מסתפק דרישה ראייתית נמוכה יותר של "חשד סביר". עם זאת, מקובל עלי כי במקרים בהם החקירה הסתיימה או קרובה לסיום, עוצמת החשד הסביר אמורה להיות גבוהה ואולי אף להתקרב לרמה של ראיות לכאורה, כפי שאכן מתקיים בעניינו.

שנית, בהשוואה לעניין חסדי דוד, בעניינם של המשיבים הפער בין סך הכספים "הכשרים" - שגם הם ניתנים לחילוט - לבין סכום עבירת המקור אינו רב. כפי שציין בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 12/2/24, גם בהנחה שסכום כספי המקור עומד "רק" על 16,000,000 ₪ (עמ' 6 ש' 10), עדיין מדובר בסכום הגבוה משמעותית מסך הנכסים שנתפסו.

שלישית, כאמור אין לשלול גם את האפשרות שבסופו של יום יוחלט על חילוט בגובה של 24,000,000 ₪, שכן מדובר בכספים שלכאורה שימשו לביצוע עבירה של הלבנת הון.

לבסוף, אני סבור כי לא יהיה זה ראוי שבית המשפט יקבע, בשלב הדיוני הנוכחי, את הסכומים המדויקים שנבעו לשיטתו למשיבים מעבירת המקור. עסקינן בתיק שהתקבל בפרקליטות לפני למעלה משנה, השלמות החקירה הסתיימה או צפויות להסתיים בקרוב. התרשמתי כי ההחלטה בתיק אמורה להתקבל תוך פרק זמן קצר. בנסיבות אלה, קביעת סכומי העבירות ע"י בית המשפט עשויה להשפיע על החלטת הפרקליטות. אני אומר שהדבר בלתי אפשרי, אך בנסיבות העניין אין כל הצדקה לעשות כן בשלב זה.

12. באשר למידתיות החילוט נתתי דעתי לפגיעה בזכות הקניין של המשיבים, אשר אכן משמעותית נוכח התמשכות ההליכים ומהות הנכסים שנתפסו. עם זאת, לא הוצגו ראיות המעידות על פגיעה קונקרטית במצבם של המשיבים כתוצאה מהחילוט הזמני. זאת ועוד, מעיון בחומרים אליהם הפנתה המבקשת עולה כי תפיסת הנכסים לא גרמה לעסקי המשיבה פגיעה ניכרת. כך, בהודעת משיב 2 מיום 25/12/24, בתשובה לשאלת החוקר לגבי שגשוג עסקיו מאז היכרותו עם אזריאל, משיב 2 השיב: "...וברור כי חברת פסגות בגרף מ-2017 בכל שנה בגרף עלייה וכך קורה גם היום, החברה מתפתחת ומתרחבת ומגיעה להישגים ויעדים בכל מה שקשור למחזורי החברה ונתוניה הכלכליים" (ש' 466-468 להודעה).

עוד התחשבתי בכך שמרבית הכספים המזומנים שנתפסו הוחזרו למשיבים עד עתה, כך שכיום רוב התפוסים הינם נכסים שהפגיעה מהמשך תפיסתם פחותה.

13. אף בחינת חלוף הזמן מאז התפיסה תומכת בהיעתרות לבקשה. אכן, פרק הזמן שחלף מאז התפיסה הוא משמעותי בפני עצמו, אך יש לבחון את חלוף הזמן בהקשר הרחב, תוך התחשבות במורכבות התיק, ריבוי הפעולות הנחוצות ובפרט את קצב התקדמות החקירה וההליך. בהקשר זה, מעיון בבקשות להשלמת החקירה מימים 9/5/24, 3/9/24 ו-13/10/24 (בש/1-בש/3) ובתקציר ביצוע פעולות ההשלמה בש/4, עולה כי מאז העברת התיק לפרקליטות, ובפרט מאז הארכת התוקף הקודמת, בוצעו עשרות השלמות חקירה שונות. לצד פעולות מהותיות בוצעו גם פעולות רבות בעלות אופי טכני שלהתרשמותי נחוצות אף הן לקידום החקירה ולקבלת החלטה ע"י הפרקליטות. במכלול הדברים, לא התרשמתי כי החקירה, לרבות השלמות החקירה, התנהלה בעצלתיים, ואני קובע כי הזמן שהוקצב למבקשת נוצל בצורה ראויה.

באשר לפעולות שנותרו, מעיון במסמך בש/4 עולה כי מדובר בפעולות בודדות, כאשר הצפי לביצוען קרוב. 14. באיזון כולל, בהתחשב בעוצמת הראיות, עוצמת פוטנציאל החילוט, היקפו החריג של התיק ותכלית התפיסה - שהיא הבטחת חילוט בסופו של ההליך הפלילי - יתכן שהיה מקום להיעתר לבקשה במלואה. עם זאת, נוכח העובדה כי תיק החקירה הועבר לפרקליטות לפני למעלה משנה, ולאור הערכתי שניתן להשלים את הפעולות שנותרו ולקבל החלטה בנוגע להמשך ההליך תוך פרק זמן קצר יותר מזה המבוקש, מצאתי להסתפק בהענקת פרק זמן קצר יותר. סוף דבר, אני נעתר לשלוש הבקשות באופן חלקי ומאריך את תוקף החזקת התפוסים ב-90 ימים נוספים החל מיום 6/1/25.

בפרק זמן זה מצופה מהמבקשת לקבל החלטה לגבי המשך ההליך ונחיצות המשך החזקת כל התפוסים או חלקם. קלסר המסמכים שהועבר לעיון בית המשפט יוחזר לנציג המבקשת באמצעות המזכירות. ניתנה היום, ז' שבט תשפ"ה, 05 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.